

Het voorjaarskamp 2011 in Noord-Holland

Op 7 mei j.l. trokken 16 caravanners naar St. Maartensvlotbrug. De leiders van dit kamp waren eerder al gekomen om de omgeving te verkennen en te zien welke mogelijkheden daar voor ons waren, zoals later in dit verhaal duidelijk zal worden

De deelnemers hadden thuis al bericht ontvangen omtrent naam en adres van de camping "Het ruige veld", de tijd van binnenkomen en natuurlijk de routebeschrijving.

In het laatste deel van de naam van het dorp is opgenomen dat je, om er te komen gebruik moet maken van niet zomaar een brug maar van een VLOTbrug die de verbinding vormt tussen de beide zijden van het Noordhollands kanaal. Daarover te rijden met een caravan zou, zo was via de nodige geruchten al min of meer bekend geworden, een hachelijke onderneming zijn. Daarom leidde de aan ons opgegeven route, die van Google was geplukt, vanaf Alkmaar dan ook langs de rechterkant van het kanaal. We moesten niet de N9, richting Den Helder rijden maar een weg die naar Schagen zou leiden. Slim uitgedacht door Google en daarom ook letterlijk overgenomen door de leiding. Hoewel toch van TCC-ers mag worden verwacht dat zij een route feilloos kunnen rijden bleek uiteindelijk, tijdens de ontvangst om 17.00 uur, dat meerderen de mist waren ingegaan en daarom een ommetje richting Schagen moesten maken.

De ontvangst was geweldig, want voorzien van koffie + en een "hartelijk welkom en een fijne vakantie gewenst" door onze doorgewinterde leider Jan Veldhuis.

Uiteraard werden er meteen enkele huishoudelijke mededelingen op ons, die toch al enigszins duf waren van de rit en vooral van het gehannes bij het kiezen van een goed plekje, het waterpas zetten van de caravan en het opzetten van luifel of voortent, afgevuurd. Jan verwelkomde een aantal nieuwe leden in het bijzonder en drukte de ouderen zachtjes op het hart om een beetje aardig voor die mensen te zijn. Hij sloot af met de opdracht: om zo snel mogelijk het kampgeld, ad 15 euro, te komen brengen. Ook bleek dat de assistent-kamplider, Gerrit Hofste, die een technaut bleek te zijn, o.a. zou helpen als er moeilijkheden met de stroomvoorziening zouden zijn. Een aantal van ons hadden slechts 4 ampere ter beschikking en dat bleek nogal eens te weinig te zijn.

Evenals bij andere reizen en kampen hadden wij, na de ontvangstbijeenkomst, later vrij regelmatig zo'n "in een kring zitten" happening, waarbij de leiding ons voorzag van iets lekkers.

Soms na afloop van een jeux de boulestournooi of na een fietstocht, om te barbecuen en niet te vergeten om restjes op te maken. Wel of niet aan zulke kringen mee doen is uiteraard geen officiële of morele verplichting (vrijheid is immers ons devies) maar ze bieden deelnemers wel de gelegenheid om elkaar te ontmoeten, met deze en gene te praten, herinneringen ophalend van vroegere kampen en reizen. Tijdens zo'n gelegenheid kan het gebeuren dat iemand spontaan een mop te berde brengt. Zoals bekend is komen, als de eerste over de schroom heen is, anderen ook met verhalen, zelfs gedichten. En dan besef je dat het leven goed is en dat wij toch heel bevoorrechte mensen zijn.



Koffiebranderij

Onze leiders hadden, zo bleek, een heel bijzonder programma geregeld. Zij voerden ons namelijk naar een kleine koffiebranderij. Een eenmans bedrijfje dat een jaar of 5 geleden werd opgezet door een man die vele jaren werkzaam was geweest als koffiemakelaar. Hij bleek heel veel van onze nationale drank te weten en begon daarom, als een regelrechte schoolmeester, zijn inleiding met de opmerking dat met name dames zich bij het kopen van koffie niet verdiepen in de op de verpakking aanwezige informatie. Volgens hem wordt meestal gewoon een bepaalde soort van een bepaald merk gekocht. En dat vond hij jammer want er is heel veel met koffie aan de hand. Hij verkondigde dat de allerbeste koffiesoort de Arabica is. Koffiebonen zijn historisch gezien oorspronkelijk uit Ethiopië afkomstig.

Via Turkije en de VOC kwam ze in ons land en werd Amsterdam de grootste koffiemarkt ter wereld. Helaas is dat verleden tijd. Een veel slechtere soort is de Robusta en die wordt in de goedkope pakken koffie (single Brasil) verkocht of met variëteiten van Arabica gemengd.

Dan is er sprake van "blend". We hebben gezien hoe de koffiebonen gebrand worden en we kregen bij het afscheid zelfs een half pond gemalen Arabica mee. We waren allemaal onder de indruk.

Onze dames zullen voortaan heel goed op de pakken kijken naar de kwaliteit.

Er was ook in onze vakantie sprake van een formidabele voetbalwedstrijd, nl. Twente-Ajax. Vooral de mannen gingen daarom naar een café in St. Maarten Zee. Jammer dat Twente verloor en dus geen landskampioen werd maar het was wel spannend.



Het mededelingenbord

Veel dames, die op de camping achterbleven, waren in de voortent van Iet Gries te vinden. Een soort dameskransje dus, maar dan wel met advocaat en slagroom en daarna, niet te vergeten: de, door haar zelf gefabriceerde, boerenjongens van Riek.

Omdat aan alles een eind komt had de leiding een eindhiner besproken in eetcafé "Halfweg". Dat was prima.

Zoals altijd gebeurt, was er enig geld ingezameld onder de deelnemers ten behoeve van de dames en heren van de leiding, voor Oda, Ilonka, Jan en Gerrit dus.

Hennie v.d. Berg overhandigde het bedrag en bedankte hen namens ons allen in lovende bewoordingen. Anton Brinks deed er nog een schepje bovenop. Hij bood de dames Oda en Ilonka ieder een schilderijtje van zijn hand aan. Daarna was het woord aan Wim van Diek, die samen met Henk de Wilde, het jeux de boulestournooi organiseerde, om de uitslagen bekend te maken.

Nijs Veendijk had het altijd weer boeiende

klootschieten, bij gebrek aan een goed terrein, in een boerenwei geregeld. Ook hij maakte, tijdens het diner, de winnaars bekend.

Tenslotte droeg Rinus Bokhoven een Twents gedicht van de Bornse dichter Jan Kleinman voor. Het is het verhaal van 2 broers die het overlijden van de derde broer proberen te verwerken met behulp van nogal wat alcohol. Als ze tenslotte huiswaarts gaan komen ze tot een puur nuchtere conclusie, die door één van hen op de volgende wijze wordt verwoord: "Graads kan mooi bliëvn lign moar wie mut dr morn weer haard teegn an.

Al met al was het een heel gezellig kamp, met veel zon en vooral wind, dat te snel voorbij ging.

Lammy en Henk Mulder